

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Бургас, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на единадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Петя Ив. Петрова Дакова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Г.
в присъствието на прокурора К. Г. К.
като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Наказателно дело за възобновяване № 20232000600174 по описа за 2023 година

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК. Образувано е по искане на осъдено лице Д. Р. П. за възобновяване на частно наказателно дело - определение по чл.306, ал.1, т.1 от НПК.

С подаденото искане за възобновяване на наказателно дело, на основание чл.422, ал.1, т.5, вр. с чл.348, ал.1, т.1 от НПК, осъденият Д. Р. П. твърди, че с определението по реда на чл.306, ал.1, т.1 от НПК постановено по ЧНД№555/22 г. НРС неправилно и незаконосъобразно е увеличил наложеното на основание чл.25, ал.1, вр. чл.23 ал.1 от НК общо определеното наказание от две години и осем месеца лишаване от свобода на осн. чл.24 от НК с една втора, а именно с една година и четири месеца. Изразява несъгласие с определението на НРС и Решение № 36/02.02.2023г. по ВЧНД№1302/22г. на БОС, с което е потвърдено изцяло определението на НРС. Намира приложението на чл.24 от НК за явно несправедливо. Моли съда да възобнови наказателното дело, да отмени определението на НРС и Решението на БОС, като приложи най - благоприятния вариант за изтърпяване на общо определеното наказание и се отмени чл.24 от НК или се намали размера на увеличението.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура – Бургас дава становище, че искането на осъдения П. за възобновяване на наказателното дело е допустимо, тъй като е подадено от активно легитимирано лице в изискуемия по чл.421, ал.3 от НПК шестмесечен срок и е насочено срещу съдебен акт, който не е проверяван по касационен ред. Наред с това заявява, че искането за възобновяване на наказателното дело е неоснователно. Намира, че Районен съд – Несебър правилно е приложил разпоредбата на чл.25, вр. чл.23 от НК по отношение на последните пет осъждания на П., като е определил едно общо наказание в размер на най - тежкото от тях, а именно две години и осем месеца лишаване от свобода. Обосновано и правилно съдът е приложил чл.24 от НК и е увеличил общото наказание с една втора - една година и четири месеца лишаване от свобода. Намира за обосновано и законосъобразно и въззивното решение на БОС, който е потвърдил определението на НРС изцяло, тъй като са налице условията за приложението на чл.24 от НК. Навежда довод, че в случая не са налице основанията на чл.422, ал.1, т.5 от НПК за възобновяване на наказателното производство, тъй като не са допуснати нарушения в хода на производството по чл.306, ал.1, т.1 от НПК и при прилагането на закона. Моли съда да остави искането за възобновяване на наказателното дело без уважение.

В съдебно заседание определеният служебен защитник на осъденото лице- адв.С. от АК-Бургас заявява, че поддържа искането за възобновяване на наказателното производство по съображения изложени в него. Моли съда да удовлетвори молбата на осъденото лице.

Осъденият П. в своя лична защита заявява, че поддържа молбата си за възобновяване, като иска да се възобнови наказателното дело и да му се определи по малко по размер наказание в рамките на три години лишаване от свобода с увеличението по чл.24 от НК, тъй като има четири деца на 14,13,12 и 8 години и психично болна сестра, за които се грижи, тъй като жена му го напуснала. Навежда довод, че признава грешката си и си е взел поука.

В последната си дума осъденият П. моли да му се намали наказанието.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди доводите в искането на осъдения П., съобрази устно изразените в съдебно заседание становища на представителя на апелативна прокуратура и защитника на осъденото лице и

провери материалите по делото, установи следното:

Искането за възобновяване на наказателното дело е допустимо, тъй като е направено от осъдено лице в изискуемия от чл.421, ал.3 от НПК шестмесечен срок, считано от деня на влизане в сила на Решението на въззивния съд по ВЧНД№1302/22г. на БОС – 02.02.23г., поради липсата на законова възможност за касационно обжалване и има за предмет на претендираната проверка съдебен акт от категорията на визираните в чл.419, ал.1 и чл.422, ал.1, т.5 от НПК – определение на съда по чл.306, ал.1, т.1 от НПК непроверено по касационен ред по жалба на подсъдимия, в чийто интерес се претендира отмяната.

Разгледано по същество, искането за възобновяване на наказателното дело е неоснователно.

С определение № 245/28.09.22г. постановено по ЧНД№555/22 г. НРС на основание чл.25, ал.1, вр. чл.23, ал.1 от НК е определил на осъдения Д. Р. П. едно общо наказание по присъди по НОХД№245/2022г. по описа на БОС, НОХД№226/2022г. по описа на БОС, НОХД№ 220/21г. на РС- Поморие, НОХД№ 312/22г. на РС – Ямбол и НОХД№264/22г. на РС - Несебър в размер на две години и осем месеца лишаване от свобода. На осн. чл.24 от НК съдът е увеличил наложеното общо наказание лишаване от свобода с една година и четири месеца, като наказанието в общ размер от четири години след увеличението да изтърпи при първоначален строг режим на осн. чл.57, ал.1, т.2, б.“б“ от ЗИНЗС. На осн. чл.25, ал.2 от НК съдът е приспаднал от така наложеното наказание търпените изцяло, респ. отчасти наказания лишаване от свобода по НОХД№ 245/22г. с начало на наказанието 23.07.2021г. и по НОХД№ 226/22г.

По повод въззивна жалба на осъдения П. е образувано ВЧНД№1302/2022 г. по описа на БОС, по което с Решение № 36 от 02.02.2023г. Бургаският окръжен съд е потвърдил атакуваното определение на НРС.

С искането за възобновяване на наказателното производство се прави оплакване за неправилно и незаконосъобразно приложение на чл.24 от НК, като се претендира увеличение на общо определеното наказание с четири месеца, вместо с една година и четири месеца, като общото наказание за изтърпяване да не е повече от три години, вместо така определеното в размер

на 4 години.

Правилна е преценката на двете съдебни инстанции, че наказанията по посочените по-горе НОХД са групирани в самостоятелна съвкупност в съответствие с разпоредбите на чл.25, вр. чл.23, ал.1 и ал.2 от НК в размер на най-тежкото измежду наложените му с посочените присъди в размер на две години и осем месеца лишаване от свобода, което същото законосъобразно е увеличено по реда на чл.24 от НК с една година и четири месеца лишаване от свобода, т.е с една втора.

Неоснователно е оплакването на осъденото лице, че увеличеното най-тежко наказание с една втора, в размер на една година и четири месеца лишаване от свобода е несправедливо. И двете съдебни инстанции правилно са заключили, че приложението на чл.24 от НК е съобразено със съдебната практика, съгласно която то не е самоцелно, а е възможно само и единствено, когато определеното общо наказание се явява несправедливо и несъответно на съвкупността от престъпните деяния и с това наказание не могат да се постигнат целите на наказателната репресия. Правилна е преценката на съдебните инстанции, че в конкретния казус, видно от приложената по делото справка за съдимост, може да се направи извод, че налаганите досега наказания на П. не са постигнали своя поправителен и превъзпитателен ефект. В съзнанието на същия са формирани и утвърдени трайни престъпни навици, което налага да се подходи по строго при леализиране на наказателната репресия. Наличието на четири деца и необходимост от полагане на грижи за тяхното отглеждане, са обстоятелства, които са били налице и преди извършването на деянията от процесната съвкупност, но те не са го препятствали да ги осъществи. Броят на извършените престъпни посегателства и тяхната висока обществена опасност, както и завишената лична опасност на деца обосновават приложението на чл.24 от НК, като увеличението на общото наказание с една втора е законосъобразно, обосновано и разумно с оглед постигане целите на двете превенции.

С оглед на гореизложеното, Апелативният съд намира, че не е налице твърдяното основание за възобновяване на наказателното дело по смисъла на чл.348, ал.1, т.3 от НПК.

Мотивиран от изложените съображения, апелативният съд намира, че искането за възобновяване на наказателното производство по делото е

неоснователно, поради което на осн. чл.426, ал.1, вр. чл.354, ал.1, т.1 от НПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Д. Р. П. за възобновяване на ЧНД№555/22г. по описа на НРС и на ВЧНД№1302/22г. по описа на БОС, с което е потвърдено изцяло определението на НРС.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____